

Od autora: Oto wiersz, który został wyróżniony podczas warsztatów na pewnym portalu poetyckim na Facebook'u i miejscem (ex aequo) w temacie - "Człowiek - Zamczysko z tysiącem komnat".

Balladka barokowa

Choćbym kandelabry tchną w czasy wołań,
Anielskimi trąby w główniach korytarzy pięknot,
Zamkiem Drakuli gotykiem przesiąknął –
Hej!

Fużkom barokowym kłaniałm się gdym złąknął,
I bym wnoszący toast mocy zamku Gotów,
Nigdy nie przeleknął,
Nigdy już nie klęknął,
Zapatrzonym w mroków.

Poruszamy kędy ołtarze wytarte amorowym winem,
W pięciu amfor pustych o żyrafich szyjach,
Pomnąc w nocy świtu kochankowy zamek,
Łojowym świecom i lampeczkom z wina.

Głuchych bram przestrzeni i wiszących arkad,
Zawodzeniem z bólu epok dni i martwot,
Szeregami trumiennego blasku – katafalków,
Spojrzeniom – głębokim po komnatach lęku,
Głuszcza dźwięków...

Głuszcza dzwonów wołam,
Ktoś i szarpie czule
Za sznury marionetek,
Topionych we winie.

A na dworze przywiedli malutką owieczkę
Za dwie szkle, rzucone w ofierze, serdecznej,
Jest trumienka mała owieczki i dziecka,
Przywiedli ją za mnie –
Lękiem ktoś wyczekał.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.